

“De Opname”

INHOUD

1 Thessalonicenzen 4.....	Pag 02
De Hoop van Israël.....	Pag 03
Waar zijn de gelovige ontslapenen in de Handelingen periode?...	Pag 08
Wat er bekend was tot en met de Handelingen periode?.....	Pag 09
Het “Tegemoet” gaan.....	Pag 11
De Komst des Heeren.....	Pag 12
Vergelijkingen met Math 24 en de Tessalonicenzen.....	Pag 12
Punten die bij “de Opname” horen.....	Pag 13
De Hoop van Het Lichaam van Christus.....	Pag 15
Na de Handelingen tijd waren er drie groepen gelovigen.....	Pag 16
Wat kunnen we nog meer verwachten?.....	Pag 17
Welke Bijbelboeken vóór en ná Handelingen 28.....	Pag 18
Het keerpunt in de evangelie-verkondiging bij Handelingen 28...	Pag 19

“De Opname”

1 Thessalonicenzen 4

De tekst waar men meestal de opname van de gemeente in leest is:

- ^ “Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een **Woord des Heeren**: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heeren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Heere zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Heer tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Heere wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden” (1 Tess 4: 13-18).

Dit Bijbelgedeelte is de basis van de gangbare mening dat de gemeente van de Heere Jezus Christus in de hemel opgenomen zal worden. Het tijdstip van deze opname wordt dan meestal geplaatst vlak voor de grote verdrukking, die voor Israël in het land komen zal onder leiding van satan, die dan zijn troon zal hebben in de tempel te Jeruzalem.

Broeders en zusters, ik ben me er ten volle van bewust, dat ik in deze Bijbelstudie dingen zal behandelen die misschien voor u volkomen nieuw zullen zijn. Ook ben ik mij ervan bewust, dat het misschien erop lijkt dat ik u iets, in dit geval "de opname", wil afnemen. Maar het enige wat ik tracht te doen is mijzelf open te stellen voor Gods Woord, want niet ik, maar **het Woord van God heeft het laatste woord**.

Ook heb ik geleerd, dat wij mensen vaak ideeën over iets hebben, die ideeën worden vastgelegd in kerkelijke of gemeentelijke regels. Zo zijn er vele dingen, die door de tijd heen zijn **vastgelegd**. Maar ik denk dat dat niet mogelijk is, wanneer we omgang hebben met Gods Woord, en ons bij de bestudering van Zijn Woord laten lijden door Zijn Geest. Want het Woord is levend, en wil ons laten groeien. En groeien betekent, dat we veranderen, dat we ook voortschrijden in inzicht in Gods Woord. Lichamelijk is dat net zo. Het zou niet best zijn, als ik er als volwassene nog net zo zou uitzien, als toen ik een baby was. Geestelijk is dat net zo. Wanneer ik na 20 of 30 jaar geloofsleven nog hetzelfde zou geloven als toen ik tot geloof kwam, dan zou ik al die jaren niets hebben geleerd. Dan zou de Heere mij al die jaren niet hebben kunnen opvoeden. Om die reden is er op veel plaatsen ook geen leven in de kerk of gemeente, omdat alles **vastligt** in geschriften, en noem maar op. Dan is daar geen ruimte om te groeien. En groei betekent veranderen, nieuwe dingen ontdekken in Gods Woord.

Daarom wil ik u vragen, om deze Bijbelstudie in alle rust te lezen. De teksten aan de hand van het Woord biddende door te nemen, en te ontdekken, wat de Heere ons in Zijn Woord te vertellen heeft.

Voor veel gelovigen is de “opname” een geweldig mooi iets om in te geloven, en om aan vast te houden. Want, zo denkt men, het is toch heerlijk om te weten, dat we bij de Heere in de hemel opgenomen zullen worden, voordat de grote verdrukking over deze aarde (grondtekst: “land) losbreekt. Het is toch geweldig zegt men, dat we zo’n Heere hebben, die ons thuis haalt voordat alle vreselijke dingen uit Openbaring over de aarde (grondtekst: “land”) uitgestrooid zullen worden? En

dan worden er bijbelse voorbeelden bij aangehaald, om aan te tonen dat de Heere inderdaad zo werkt:

- ^ Voordat Sodom en Gomorre verwoest werden, werden Lot en de zijnen eruit geleid.
- ^ Voordat de zondvloed kwam, werden Noach en de zijnen in veiligheid gebracht.

En zo zijn er meerdere voorbeelden te noemen. En dus zó zal het ook met de “opname” gaan, zeggen velen. Voordat de grote verdrukking over de aarde losbreekt, brengt de Heere de zijnen in veiligheid.

Maar ik wil in deze Bijbelstudie de vraag neerleggen:

Is het waar? Worden de gelovigen van nu (anno 2012) door de Heere opgenomen in de hemel?

(Met gelovigen bedoel ik dan: mensen, die door persoonlijk geloof het eigendom van Christus zijn geworden)

De Hoop van Israël

Wanneer we iets lezen in Gods Woord, dan moeten we ons altijd als eerste realiseren aan wie is geschreven, en over wie het gaat. We kunnen dingen die tot Israël zijn geschreven nooit één op één op onszelf toepassen. Dan krijgen we de grootste misverstanden. Om te begrijpen waar het in dezen om gaat, gaan we ons eerst verdiepen in de “Hoop van Israël”.

In de tijd van Handelingen was de Komst van de Heere Jezus Christus als Koning in Israël een zeer actuele, levende verwachting. In die tijd was de gemeente, het Lichaam van Christus nog totaal niet aan de orde. Die gemeente werd pas na Handelingen 28 gevormd, en is nu nog bezig gestalte te krijgen. De Handelingen periode was de tijd waarin Israël als het ware een herkansing kreeg, om tot geloof te komen. Wanneer we hele Handelingen lezen wordt dat zeer duidelijk.

Men verwachtte de wederkomst zeer spoedig. Dit was de **“Hoop van Israël”**. De Bijbel spreekt veelvuldig over deze Hoop, en om over deze Hoop een duidelijk beeld te krijgen, lezen we de volgende Bijbelteksten:

- ^ **Math 24:42**: “Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Heere komt”.
- ^ **Math 24:44**: “Daarom, weest ook gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen”.
- ^ **Joh 21:22**: “Jezus zeide tot hem: Indien Ik wil, dat hij blijft, totdat Ik kom, wat gaat het u aan?”
- ^ **Hand 3: 19 en 20**: “Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heeren, en Hij de Christus, die voor u (= Israël) tevoren bestemd was, Jezus, zende.”
- ^ **Rom 13:11-12**: (geschreven in de Handelingen tijd): “Gij verstaat immers de tijd wel, dat het thans voor u de ure is om uit de slaap te ontwaken. Want het heil is ons nu meer nabij, dan toen wij tot het geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij. Laten wij dan de werken der duisternis afleggen en aandoen de wapenen des lichts.”
- ^ **1 Cor 7:29**: (geschreven in de Handelingen tijd) “Dit bedoel ik broeders: de tijd is kort.”
- ^ **1 Cor 7:31B**: “Want het uiterlijk van deze wereld is bezig te verdwijnen.”
- ^ **1 Cor 10:11B**: “Voor ons, over wie het einde der wereld gekomen is.”
- ^ **1 Tess 4:15**: (geschreven in de Handelingen tijd) “Want dit zeggen wij u met een Woord des Heeren: wij, levenden, die achterblijven tot de Komst des Heeren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan.”

- ⤴ **Hebr 1:1:** (geschreven in de Handelingen tijd) “Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in (de) Zoon.” Dit wordt aan de vreemdelingen in de verstrooiing (= Israël) gesproken)
- ⤴ **Hebr 10:25B:** “Naarmate gij de dag ziet naderen.” (de dag = de Dag des Heeren)
- ⤴ **Hebr 10:37:** “Want nog een **korte, korte** tijd, en **Hij, die komt**, zal er zijn en niet op Zich laten wachten.”
- ⤴ **Jac 5:3B:** (geschreven in de Handelingen tijd) “Gij zijt schatten gaan opleggen, terwijl het de **laatste dagen** zijn.”
- ⤴ **Jac 5:8:** “Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst des Heeren is nabij.”
- ⤴ **1 Petr 4:7:** (geschreven in de Handelingen tijd) “Het einde aller dingen is **nabij** gekomen.”
- ⤴ **2 Petr 3:4:** (geschreven in de Handelingen tijd) “Waar blijft de belofte van Zijn komst?”
- ⤴ **2 Petr 3:12:** “Vol verwachting u spoedende naar de komst van de dag Gods.”
- ⤴ **1 Joh 2:18:** (geschreven in de Handelingen tijd) “Kinderen, het is de laatste ure.”

Het moge duidelijk zijn, dat bovenstaande geïnspireerde schrijvers de wederkomst van de Heere zeer spoedig verwachten, ja zelfs tijdens hun leven. Het is opmerkelijk dat **deze spoedige verwachting** van de wederkomst alleen genoemd wordt in twee groepen brieven, waarvan Paulus zijn eerste groep van zeven brieven geschreven heeft tijdens de Handelingen periode:

1. **De eerste groep** is een groep van zeven brieven van Paulus aan gemeenten, namelijk: Galaten, 1 en 2 Tessalonicenzen, Hebreëen, 1 en 2 Corinthiërs en de Romeinen brief.
2. **De tweede groep** is een groep van zeven algemene zendbrieven, namelijk: Jacobus, 1 en 2 Petrus, 1 en 2 en 3 Johannes en Judas. Deze brieven zijn door de betreffende personen zelf geschreven.

Nóg opmerkelijker is het dat deze verwachting, deze “Hoop van Israël”, totaal ontbreekt in de latere brieven, die Paulus in zijn gevangenschap na de Handelingen periode heeft geschreven. Dit is de derde groep van zeven brieven:

- ⤴ **Deze derde groep** van zeven brieven die **na** de Handelingen periode door Paulus zijn geschreven zijn: Efeze, Colossenzen, Filippiëzen, Filemon, 1 en 2 Timoteüs en Titus. (deze brieven zijn geschreven voor de gemeente, het Lichaam van Christus).

De “**Hoop van Israël**” wordt ons in het hele Bijbelboek Handelingen zeer duidelijk gepresenteerd. Enkele voorbeelden:

- In het eerste hoofdstuk van Handelingen lezen we: “Zij dan, die samengekomen waren, vroegen Hem, zeggende: Heere, zult Gij in **deze tijd** aan Israël het Koninkrijk weder oprichten?” (Staten Vertaling, Hand 1:6)
- Speciaal tegen **de mannen broeders, tegen de Joden**, sprak Petrus op de Pinksterdag over de “**Hoop van Israël**” in Hand 3:17-26: “En nu, broeders, ik weet, dat gij uit onkunde hebt gehandeld, gelijk ook uw oversten; maar zo heeft God in vervulling doen gaan wat Hij bij monde van alle profeten tevoren geboodschapt had, dat Zijn Christus moest lijden. Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er **tijden van verademing** mogen komen van het aangezicht des Heeren, en Hij, de Christus, die **voor u** tevoren bestemd was, Jezus, zende; Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van Zijn heilige profeten, van oudsher.”
Uit dit Bijbelgedeelte blijkt dat de Heere na het kruis Zijn volk Israël volstrekt niet terzijde had gezet, maar dat de "aanbieding" van het Koninkrijk aan Israël gedurende de Handelingen periode doorging. Daarom ging de apostel Paulus ook steeds eerst naar de synagogen, om daar de boodschap te verkondigen.

- Hand 3:26: “God heeft in de eerste plaats voor u Zijn Knecht doen opstaan en Hem tot u gezonden, om u te zegenen, door een ieder uwer af te brengen van zijn boosheden.” Paulus spreekt hier tegen de mannen broeders van Israël.
- Aan het eind van Handelingen spreekt Paulus nog steeds over dezelfde “**Hoop van Israël**”: Hand 26:6 en 7: “En nu sta ik voor het gerecht om **mijn hoop** op de belofte, die door God aan onze vaders gedaan is; welke onze twaalf stammen, door voortdurend nacht en dag God te vereren, hopen te bereiken. Om **deze hoop**, o koning, wordt ik door Joden aangeklaagd.”
- Hand 28:20: “Want om de “**Hoop van Israël**” draag ik deze keten”. Dat Paulus tot dan toe aan de Joden niets nieuws (geen verborgenheden of geheimenissen) had verkondigd, blijkt uit Hand 28:23, waar Paulus de voormannen der Joden poogde te overtuigen betreffende de “**Hoop van Israël uit de wet van Mozes en uit de profeten**”. Ze hadden het immers moeten weten, want Paulus haalde alleen maar de “Schriften” aan: Hand 28:23: “En nadat zij (de voormannen van Israël) een dag met hem hadden afgesproken, kwamen verscheidenen tot hem in zijn verblijf, wie hij met nadruk het Koninkrijk Gods voorstelde, pogende hen te overtuigen ten opzichte van Jezus, **uit de wet van Mozes en de profeten**, van de vroege morgen tot de avond toe.”

Toen werd duidelijk dat Israël zich niet bekeerde, en dat de belofte van Hand 3 vers 19-26 werd ingetrokken in Hand 28 vers 27 en 28. Tot die tijd was Israël verbonden met de “**Hoop van Israël**”. De realisering van die Hoop was afhankelijk van de Nationale bekering van Israël. Maar Israël bekeerde zich niet, en alles wat met Israël verbonden was, werd opgeschort. De tempeldienst werd onmogelijk omdat de tempel verwoest werd, en het volk ging in de diaspora, nu al ongeveer 2000 jaar.

Nu terug naar ons uitgangspunt:

De opname uit 1 Tess 4. Maar alvorens wij dat doen, eerst iets over beide Tessalonicenzen brieven. Vaak nemen gelovigen van nu 1 Tess 4 (uit de Handelingen periode) als de openbaring van **hun hoop**. Maar men leest vaak de twee Tessalonicenzen brieven als twee geheel afzonderlijke brieven. En in het bijzonder past men 1 Tess 4 vers 13 tot 18 **op zichzelf** toe, zijnde de opname van de gelovigen. Maar 2 Tessalonicenzen het tweede hoofdstuk, is nog toekomst zegt men.

Wanneer wij eens de moeite nemen om beide brieven in één keer achter elkaar te lezen, dan zullen wij bemerken, dat de twee Tessalonicenzen brieven één geheel vormen, en zeer nauw aan elkaar zijn verbonden, ja, zelfs elkaar aanvullen.

Nadat Paulus zijn eerste brief aan de Tessalonicenzen had geschreven, rees er een misverstand. En om dit misverstand uit de wereld te helpen, schreef Paulus een tweede brief aan de Tessalonicenzen. **Deze tweede brief is een nadere toelichting van het onderwerp uit de eerste brief.** Maar gek genoeg wordt meestal op de tweede brief aan de Tessalonicenzen niet ingegaan, als zijnde niet van toepassing op de eerste.

In het vervolg van deze Bijbelstudie zullen we mogen zien, dat we heel duidelijk kunnen stellen, dat **de twee Tessalonicenzen brieven zijn:**

1. Onafscheidelijk.
2. Geschreven door dezelfde schrijver.
3. Geschreven zijn in dezelfde periode.
4. Geschreven is aan dezelfde mensen.
5. Handelen over hetzelfde onderwerp.

Nadat de gemeente van de Tessalonicenzen de eerste brief van Paulus had ontvangen, was de gemeente verontrust geworden door het circuleren van nog een andere brief. Deze andere brief, ofschoon niet van de hand van Paulus, claimde dat wél te zijn. De brief verdraaide het onderwijs van Paulus over de **Komst** van Christus en de toevlucht tot Hem, daarom schrijft Paulus de

Thessalonicenzen direct een tweede brief, die hij persoonlijk ondertekent. Het gaat om:

2 Tess 2: 1-15:

- ^ “Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot **de komst** (*Grondtekst: “Parousia”, dus ook alles wat hierna volgt in dit hoofdstuk betreft die “Parousia”, die komst des Heeren*) van [onze] Heere Jezus Christus **en onze vereniging met Hem**, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heeren (reeds) aanbrak. **Laat niemand u misleiden**, op welke wijze ook, **want eerst moet** de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien dat hij een god is. Herinnert gij u niet, dat ik, toen ik nog bij u was, u dit meermalen gezegd heb? En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Heere (Jezus) doden door de adem Zijnsmonds en machteloos maken door Zijn verschijning als **Hij komt**.
- ^ Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid.
- ^ Maar wij behoren God te allen tijde om u te danken, door de Heere geliefde broeders, dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid. Daartoe heeft Hij u ook door ons evangelie geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus. Zo dan, broeders, **staat vast en houdt u aan de overleveringen, die u door ons, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, geleerd zijn.**”

Paulus waarschuwt de Tessalonicenzen, dat zij niet door allerlei wind van leer hun bezinning moeten verliezen m.b.t. **de komst** van de Heere Jezus Christus **en hun vereniging** met Hem. Wanneer we dit alles gewoon in zijn verband laten staan, dan kan het niet anders, dan dat Paulus in 2 Thess 2 doelt op de vereniging, die in 1 Tess 4 reeds genoemd werd. (de z.g. Opname). De Tessalonicenzen zouden beter moeten weten. Voordat “de Hoop van de Tessalonicenzen” (= de vereniging met Hem) gerealiseerd kon worden, moesten er eerst nog belangrijke profetieën in vervulling gaan, voordat de Komst des Heeren en de toevergadering tot Hem (de opname – Parousia) kan aanbreken:

1. Eerst moet de afval komen (2 Tess 2:3)
2. Eerst moet de zoon des verderfs komen, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God, of voorwerp van verering heet, die moet zich eerst openbaren. Die tegenstander zal zich in de tempel Gods zetten, om te laten zien dat hij een god is (2 Tess 2:4).
3. De komst van die mens der wetteloosheid zal gepaard gaan met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen. Dit zal zijn een satanisch na-apen van de pinkstergaven (2 Tess 2:9).
4. De Heere zelf zal deze mens der wetteloosheid doden door de adem Zijnsmonds, en machteloos maken door Zijn verschijning (2 Tess 2:8).

Dit alles **moet** eerst gebeuren, voordat de dag des Heeren, de wederkomst des Heeren aanbreekt, en voordat “de opname” **bij die Komst** zal plaatsvinden. Paulus had er bij de Tessalonicenzen meermalen op gehamerd dat deze dingen **eerst** moesten geschieden: 2 Tess 2:5:

- ^ “Herinnert gij u niet, dat ik, toen ik nog bij u was, u dit **meermalen** gezegd heb?”

Dit geldt ook voor ons, die anno 2012 leven: “Mijn beste broeders en zusters, laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want **eerst** moet de afval komen, en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs.” (2 Tess 2:3). En eigenlijk mag u er achteraan lezen: Dit moet allemaal eerst geschieden voordat er “een opname” komt.

Beste lezer, beste broeder en zuster, u zult een keuze moeten maken. Als u echt wilt vasthouden aan de gangbare mening, dat er “een opname” zal komen voor de leden van Het Lichaam van Christus, dan is dat uw goed recht, maar dan kunt u hier beter stoppen met lezen, want dan zal het vervolg van deze Bijbelstudie u alleen maar verdriet geven. Maar als u echt wilt ontdekken wat Gods Woord zegt, dat er voor de gelovigen van nu een véél **hogere Hoop** is weggelegd in de hemelen, dan moet u doorlezen.

Dan nu de vraag: **“Kunnen wij vandaag de opname verwachten?”**

“Ja”, zeggen vele gelovigen, “er hoeft niets meer vervuld te worden. De Heere kan ieder moment komen, zijn wij er dan klaar voor?”

Dit is on-Bijbels en niet waar. Want als wij 1 Tess 4:13-18 als onze Hoop nemen, als wordt aangenomen dat wij, de gelovigen van nu, vóór de verdrukking opgenomen zullen worden, en daarna bij de Heere in de hemel zullen zijn, dan is 2 Tess 2:1-15 daar in het geheel **niet** mee in overeenstemming, want eerst moeten de genoemde gebeurtenissen van 2 Tessalonicenzen in vervulling gaan. Leest u bovenstaande punten nog maar eens door.

In 1 Tess 4:13-18 vinden wij **de Hoop van Israël**, wat tevens ook de Hoop van de gemeenten **uit de Handelingen periode** is, heel duidelijk uiteengezet. Wij hebben eerder gezien dat de Hoop van Israël toen een zeer spoedig verwachten was. Nogmaals: Wanneer Israël toen massaal Christus had aanvaard, dan was het aan hun beloofde Koninkrijk opgericht. De heidenen, die in die Handelingen tijd tot geloof kwamen, werden geënt op de edele olijf (Israël) (Rom 11), en kregen door hun geloof deel aan **de zegeningen voor Israël**. Bij dat op te richten Koninkrijk behoorden ook de toenmalige wonderen en tekenen. Zo was het bedoeld. Israël zou als gelovig volk aan de spits der volkeren komen te staan, en het heil zou van Israël uitgaan. Dit alles had toen kunnen gebeuren. Maar door hun afwijzing (Hand 28:28) is het niet gebeurd. Maar Gods beloften zijn onberouwelijk, en zullen zeker vervuld worden. Al deze beloften, compleet met de wonderen en tekenen voor Israël, zullen in de toekomst weer zeker realiteit worden.

Zij, die nu, anno 2012, deze Hoop (van 1 Tess 4) nemen als de openbaring van hun eigen Hoop, eigenen hun eigenlijk een hoop toe, **die hen niet toekomt**, en ook nooit voor hen is bedoeld. Waarschijnlijk komt dit, doordat eeuwen lang heel veel, wat specifiek voor Israël was bedoeld, door de kerken op henzelf van toepassing is gebracht. Bovendien zien velen deze beschreven “opname” uit 1 Tess 4 als een gebeurtenis die geheel apart staat van de wederkomst van Christus op aarde. Men ziet dit als een aparte Komst van Christus in de lucht, waarbij de gemeente Hem tegemoet gaat, en alzo wordt opgenomen in de hemel. En dit zou dan geschieden voordat de verdrukking, de antichrist, de afval, de eindtijd, enz, over deze wereld komt. **Nergens** vinden we in de bijbel zo'n aparte komst van de Heere beschreven, en als dat echt zo zou gebeuren, dan zou dat feit toch belangrijk genoeg moeten zijn om beschreven te worden. Overal en altijd is er in Gods Woord sprake van **één** wederkomst des Heeren! En **nooit** van een komst daarvoor in de lucht.

Waar zijn de gelovige ontslapenen in de Handelingen periode?

Op deze vraag geeft 1 Tess 4 een duidelijk antwoord. Vers 14: “Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem.

Wanneer zal dit geschieden? Ook hierop geeft 1 Tess 4 antwoord: Vers 16: “Want de Heere zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, **en zij, die in Christus gestorven zijn**, zullen het eerst opstaan”, enz.

Nadat de ontslapenen zijn opgestaan, zullen zij tezamen met de gelovige levenden, die veranderd zullen worden (in een ogenblik), de Heere tegemoet gaan in de lucht.

We moeten bij het lezen van deze feiten goed voor ogen houden, dat deze zaken toen golden voor de toen levende gelovigen die in de Handelingen periode hun speciale hoop hadden, de oprichting van het Koninkrijk voor Israël onder Koningschap van Christus.

Lees in dit verband ook: 1 Cor 15:51-55:

- ^ “Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en **de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden** en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen. En zodra dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijke aangedaan heeft, zal het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: De dood is verzvolgen in de overwinning. Dood, waar is uw overwinning. Dood, waar is uw prikkel?”

Altijd moeten we opletten tot wie iets is geschreven. Zo ook hier. Dit werd geschreven aan de gelovige Israëlieten tezamen met de heidenen, die door hun geloof waren geënt op de edele olijfboom Israëls. En het gold de hoop in de Handelingen periode.

Dan een vraag: Heeft er één van deze opgestane ontslapenen, die zullen opstaan met een verheerlijkt lichaam, de Heere daarvoor al eens ontmoet? Nee, natuurlijk niet, zult u zeggen, ze komen immers uit het graf, en ze zullen **dán voor de eerste keer** de Heere ontmoeten, en wel in de lucht. Dat staat in bovenstaande teksten.

Misschien vindt u dit een vreemde vraag, maar ik zal u uitleggen, hoe ik er toe kom:

Wat wordt er heden ten dage door velen, ook door voorgangers gezegd, bij het graf van een overledene, en wat wordt er tegen de achterblijvende bedroefden gezegd om hen op te beuren? Wordt er dan niet heel vaak gezegd: “Hij (of zij) heeft het nu beter, hij is bij de Heere.”

Maar als u 1 Tess 4:13-18 gelooft, en toepast voor uzelf, **dan is dat niet waar**, want dan ligt de overledene in het graf. Want er staat toch duidelijk: “Want de Heere zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, **en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan.**” enz. Dus **dán**, wanneer de Heere nederdaalt, **dán**, en niet eerder, zullen die gelovigen opstaan uit het graf.

Stel, dat u gelijk heeft, als u tegen het achterblijvende familielid over de overledene zegt: “Hij is bij de Heere”, dan is volgens die uitspraak die gestorvene **nú** IN Christus in de hemel met een verheerlijkt nieuw lichaam. Maar als u daarnaast óók gelooft in de opname van 1 Tess 4, dan moet diezelfde verheerlijkte nieuwe mens, die nu in de hemel is, dat nieuwe lichaam weer afleggen, om vóór “de opname” weer in het aardse graf te gaan met zijn aardse afgetakelde lichaam, om dan, vlak vóór “de opname” weer opgewekt te worden, en voor de tweede keer een verheerlijkt nieuw lichaam ontvangen bij de Komst van de Heere bij de opname van de zijnen. Kunt u het nog volgen?

Deze gedachte komt nergens in de bijbel voor, deze gang van zaken is on-Bijbels. Misschien lijkt bovenstaande op wartaal, maar ik heb toch echt getracht de dingen logisch op een rijtje te zetten. Maar de verwarring zit hem in het feit, dat we ons verkeerde dingen toe-eigenen.

Voor alle duidelijkheid: Toen, in de Handelingen periode, predikte Paulus, wat er in verband met Gods beloften, gegeven aan Israël, en het spoedig komende Koninkrijk, aanstaande was. En dat geloofde Paulus ook. Het was Paulus niet toegestaan om in de Handelingen tijd méér te openbaren. Paulus predikte in de Handelingen periode uitsluitend: **Mozes en de profeten!** Alles wat Paulus in de Handelingen tijd verkondigde was **na te speuren** in de Schriften. Geen andere “Hoop” was er openbaar gemaakt in het Oude Testament of tijdens de rondwandeling van de Heere Jezus op aarde, en ook in de Handelingen tijd was alles **na te speuren** in de toen bestaande Schriften.

Wat er bekend was tot en met de Handelingen periode?

Hieronder enkele teksten waaruit blijkt wat er tot het einde van Handelingen wel bekend was gemaakt in de geïnspireerde Schrift:

- ^ **Joh 5:28 en 29:** “Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die **in de graven zijn**, naar Zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel.
- ^ **Joh 6:39:** “En dit is de wil van Hem, die Mij gezonden heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft, niets verloren late gaan, maar het **opwekke ten jongste dage.**”
- ^ **Joh 6:40:** “Want dit is de wil mijns Vaders, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven hebbe, en **Ik zal hem opwekken ten jongste dage.**”
- ^ **Joh 6:44:** “Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heft, hem trekke, en **Ik zal hem opwekken ten jongsten dage.**”
- ^ **Joh 11:24:** “Martha zeide tot Hem: Ik weet, dat **hij zal opstaan bij de opstanding ten jongste dage.**”
- ^ **1 Tess 4:15:** “Want dit zeggen wij u met een Woord des Heeren: wij levenden, die achterblijven tot de komst des Heeren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan,” enz.
- ^ **1 Cor 15:42-44:** “Zo is het ook met de opstanding der doden. Er wordt gezaaid in vergankelijkheid, en opgewekt in onvergankelijkheid; er wordt gezaaid in oneer, en opgewekt in heerlijkheid; er wordt gezaaid in zwakheid, en opgewekt in kracht. Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid, en een geestelijk lichaam opgewekt. Is er een natuurlijk lichaam, dan bestaat er ook een geestelijk lichaam.”
- ^ **Daniël 12:2:** “Velen van hen **die slapen in het stof der aarde**, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen.”
- ^ **Job 10:18-22:** “Maar waarom deed Gij mij uit de moederschoot voortkomen, gaf ik de geest niet, eer een oog mij zag? Ik zou dan zijn, alsof ik niet geweest ware; van de moederschoot zou ik grafwaarts zijn gedragen. Zijn de dagen mijns levens niet weinige? Laat van mij af, opdat ik een weinig vreugde beleve, voordat ik heenga, zonder terug te keren, **naar het land van donkerheid en diepe duisternis, het stikdonkere land, waar diepe duisternis en wanorde heersen en waar het licht gelijk is aan de duisternis.**”
- ^ **Job 14:10-12:** “Maar wanneer een man sterft, dan ligt hij krachteloos neer; geeft een mens de geest, waar is hij gebleven? Zoals water verdampt uit een meer, en een rivier verloopt en uitdroogt, zo legt een mens zich neer en staat niet weer op; totdat de hemelen niet meer zijn, **ontwaken zij niet en worden niet wakker uit hun slaap.**”
- ^ **Job 17:13-16:** “Wanneer ik het dodenrijk verwacht als mijn tehuis, in de duisternis mijn leger spreid, tot de groeve zeg: Gij zijt mijn vader, tot de wormen: Mijn moeder en mijn zuster, waar ergens is dan mijn hoop? Ja, mijn verwachting, wie kan haar ontdekken? Zij zullen naar de diepten van het dodenrijk nederdalen, **wanneer wij tezamen in het stof nederzinken.**”

De apostel Paulus blijft in 1 Tess 4 en in 1 Cor 15 volledig in lijn met het onderwijs van de Heere Jezus Christus. Daarom kan hij ook met recht tot de Tessalonicenzen spreken met “een woord des Heeren.” (1 Tess 4:15), want Paulus putte uitsluitend uit de Schriften.

De Heere zal straks bij Zijn Komst gelovigen opwekken. De ure komt, dat allen, **die in de graven zijn**, Zijn stem zullen horen. Hij zal niets verloren laten gaan, van hen die Hem toebehoren. Maar Paulus ging niet de bedroefde Tessalonicenzen troosten met de gedachte dat de gestorvenen nu al bij de Heere in de hemel zijn. Dat kon Paulus ook helemaal niet, want dat was niet **“de Hoop van Israël” en dat niet de Hoop van de toen levende heidenen die tot geloof waren gekomen**. Dan zou Paulus in de Handelingen periode buiten zijn boekje zijn gegaan, en tegen het getuigenis van heel de Schrift zijn ingegaan.

Paulus vertroost de gelovigen van de Handelingen tijd met de Hoop op de opstanding bij **de Komst des Heeren**, als **de laatste bazuin** (in het boek Openbaring genoemd) klinkt. En tot die tijd liggen de ontslapen gelovigen van de Handelingen periode in het stof der aarde.

Voor alle duidelijkheid herhaal ik het nog eens: In de Handelingen periode leert Paulus in alle brieven, die Paulus tijdens die Handelingen periode heeft geschreven, dat de ontslapenen in het graf zijn. **Paulus leert in deze brieven nergens, dat die gelovigen in de hemel bij (In) Christus zijn.**

Nadat de Heere zelf Israël, en daarmee de **“Hoop van Israël”** terzijde had gezet (dus na Handelingen 28), schrijft Paulus door de openbaring en inspiratie van God zelf nog zeven brieven vanuit zijn gevangenis, waar Paulus zeker **twee jaar** verbleef (Hand 28:30). In deze laatste zeven brieven mag Paulus aan ons nieuwe verborgenheden (geheimenissen) bekendmaken, die eeuwen her verborgen zijn gebleven in God. Dus deze verborgenheden waren aan niemand bekend, en waren **nergens na te spuren in de bekende Schriften**, maar **waren alleen bekend bij God zelf**. Dat zegt Gods Woord.

Efeze 3:8-10:

- ^ “Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de **onnaspeurlijke** rijkdom van Christus te verkondigen, en in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden.”

Deze latere zeven brieven (Efeze, Colossenzen, Filippenzen, Filemon, 1 en 2 Timoteüs en Titus) verkondigen ons een Hoop, die de Hoop van Israël, en de hoop van een “opname” verreweg overstijgt.

Deze nieuwe Hoop is een opstanding, die aan de opstanding uit de doden bij de Komst des Heeren van 1 Tess 4, allang **vooraf** is gegaan.

Dit is **de bijzondere Hoop** van de leden van de Gemeente der verborgenheid, die nu alreeds zijn **mede**-opgewekt met Christus, **mede** zijn opgestaan en **mede** zijn gezet met Christus in de hemelse gewesten. (Ef 2:4-6). Deze Gemeente van Jezus Christus, het Lichaam van Christus, de complete Man, bezit de Hoop van Fil 3:10-14:

- ^ “(dit alles) om Hem te kennen en de kracht Zijner opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden, of ik, aan Zijn dood gelijkvormig wordende, zou mogen komen **tot de opstanding uit de doden**. Niet dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben. Broeders, ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb, maar één ding (doe ik):

vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus.”

In het vetgedrukte staat: “tot de opstanding uit de doden”, maar eigenlijk zou er moeten staan volgens de grondtekst: “De **uít**opstanding van **tussen** de doden **uít**”. Dit is de **uít**opstanding van tussen de overige doden uit, een individuele opstanding, die plaats heeft nadat de gelovige, die behoort tot het Lichaam van Christus, is gestorven, nadat hij/zij de goede strijd heeft gestreden en de loopbaan heeft gelopen (Fil 1:20-24 en 2 Tim 4:6-8).

Dus beste broeder of zuster, als u zegt dat uw overleden broeder of zuster bij de Heere is, dan zegt u het juist, als uw Hoop is: De Hoop van Fil 3:10-14.

Maar het is het één of het ander. Tegelijk geloven dat Fil 3:10-14 onze Hoop is, en ook geloven dat 1 Tess 4:13-18 onze Hoop is, dat is tegenstrijdig met elkaar. Dan maken we van Gods Woord één grote verwarring.

Het “Tegemoet” gaan

De gangbare (on-Bijbelse) gedachte is, dat de opgestane gelovigen tezamen met de levende (veranderde) gelovigen, de Heere tegemoet zullen gaan in de lucht, en dan tezamen met de Heere naar de hemel zullen gaan. Maar opnieuw stel ik de vraag: Is dit zo?

De vraag die we ons moeten stellen is: **Wie gaat wie tegemoet?**

Het woord “**tegemoet gaan**” komt drie keer in de bijbel voor:

1. **Math 25:6**: “En midden in de nacht klonk er een geroep: De bruidegom, zie, gaat uit **Hem tegemoet!**”
2. **Hand 28:14B-16**: “En zo gingen wij **naar** Rome. En vandaar kwamen de broeders, die van onze aangelegenheden gehoord hadden, ons tot Forum Appii en Tres Tabernae **tegemoet**, en toe Paulus hen zag, dankte hij God en greep moed. En toen wij te Rome aangekomen waren, kreeg Paulus verlof op zichzelf te wonen met de soldaat die hem bewaakte.”
3. **1 Tess 4:17**: “Daarna zullen wij levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Heere **tegemoet** in de lucht, en zó zullen we altijd met de Heere wezen.”

In Math 25:6 lezen we dat de wijze maagden de bruidegom tegemoet gaan. De bruidegom, die komt, is daar op reis **naar** de bruiloftszaal, en de wijze maagden, die Hem verwachten, gaan uit hem tegemoet. Nadat zij Hem tegemoet zijn gegaan, gaan zij met Hem mee **naar** het **doel** wat de bruidegom had, namelijk: Zij gaan met Hem de bruiloftszaal binnen.

In Hand 28:14B-16 lezen we dat de broeders van Rome hoorden, dat Paulus **naar** Rome kwam, gingen zij Paulus op weg tegemoet. Nadat zij hem tegemoet gegaan waren en hadden verwelkomd, kwamen zij te Rome aan. Niet Paulus ging de broeders tegemoet, nee, de broeders die in Rome woonden, gingen Paulus tegemoet, en begeleiden Paulus tijdens het laatste stukje van zijn reis **naar** Rome, **naar** het **doel** wat Paulus had.

In Tess 4:17 lezen we dat de opgestane gestorvenen en de dan levende gelovigen de Heere **tegemoet gaan** in de lucht. Dan zijn er twee mogelijkheden:

1. Of de Heere gaat de Tessalonicenzen tegemoet, in dat geval hebben de Thessalonicenzers een reisdoel. Dan gaan allen tezamen met de Heere naar de hemel.
2. Of de Thessalonicenzers gaan de Heere tegemoet, Dan heeft de Heere een reisdoel. In dit geval gaan allen tezamen naar de aarde.

Wat zegt de tekst: 1 Tess 4:17: “Daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Heere tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Heere wezen.”

Dus er staat: **Wij zullen de Heere tegemoet gaan** in de lucht. Dan wil dat dus zeggen, dat allen tezamen **het reisdoel vervolgen** dat de Heere had, namelijk naar de aarde toe! Want de Komst des Heere is erop gericht om Zijn Koningschap te Jeruzalem te aanvaarden.

Uit het voorgaande en uit het vervolg van deze Bijbelstudie mogen we zien, dat deze “opname” in de lucht, deze tegemoet-treding plaatsvindt tijdens, of vlak voor de wederkomst van de Heere op deze aarde.

De Komst des Heeren

Elk hoofdstuk in de Tessalonicenzen brief spreekt van de “Komst” des Heeren. De Hoofdstukken 2, 3, 4 en 5 van de eerste Tessalonicenzen brief geven aan deze “Komst” een naam, namelijk: “de Parousia.” De Schrift (de grondtekst) is uiterst consequent in zijn gebruik van woorden. De eerste keer dat een woord in de Schrift wordt gebruikt, levert altijd de sleutel tot zijn betekenis. Het is de Heiland zelf die dit woord “Parousia” (= **komst = aanwezigheid op aarde**) voor het eerst gebruikt in Math 24 vers 3, 27, 37 en vers 39. Vanuit Math 24 leren we dat de “Parousia” te maken heeft met **de Dag des Heeren**, wanneer de Heere weerkomt om Zijn Koninkrijk voor Israël op te richten.

Vergelijkingen met Math 24 en de Tessalonicenzen

1. De gruwel op de heilige plaats (Math 24:15 en 2 Tess 2:4)
2. De grote verdrukking (Math 24:21 en 2 Tess 1:6-7 en Dan 12:1)
3. De valse Christussen en de valse profeten (Math 24:24 en 2 Tess 2:3-8)
4. De grote tekenen en wonderen (Math 24:24 en 2 Tess 2:9-10)
5. De schitterendheid van Zijn komst (Math 24:27 en 2 Tess 1:8 en 2 Tess 2:8)
6. De komst als een dief in de nacht (Math 24:43-44 en 1 Tess 5:2-4)
7. De komst de Heeren na de verdrukking en de terugverzameling van Zijn uitverkorenen (Math 24:29-31 en 2 Tess 2:1 en 1 Tess 4:13-18)
8. De engelen (Math 24:31 en 1 Tess 3:13 en 2 Tess 1:7)
9. De gelijkenis van de vijgenboom: Wanneer gij dit alles ziet, dan is het nabij (Math 24:32-33 en 2 Tess 2:1-9)
10. De volharding van de gelovigen (Math 24:13 en 1 Tess 1:3 en vers 9 en 2 Tess 1:4 en 2 Tess 3:3-5)

Uit deze opsomming (die het nalezen in de Bijbel meer dan waard is) blijkt temeer dat het onmogelijk is de “Hoop van Israël” te scheiden van de “Hoop van de gemeente” **in de Handelingen tijd**. Anders gezegd: **De “Hoop van Israël” is gelijk aan de “Hoop van de gemeente” in de Handelingen tijd**. De gelovigen van Thessalonica, dus van de Handelingen periode stonden midden in de verdrukking van die dagen, en zagen uit naar de Dag des Heeren, zagen uit naar de Komst (Parousia = aanwezigheid) des Heeren en hun vereniging met Hem (2 Tess 2:1). En zij wisten zeer wel wáár die vereniging gestalte zou krijgen, en waar ze na die vereniging heen zouden gaan. Paulus had het hun immers meermalen gezegd.

Punten die bij “de Opname” horen

1. Een teken.

1 Tess 4:16: “Want de Heere zelf zal op een teken,.....”

teken = keleuma. Het woord betekent het geven van een bevel aan soldaten, bijvoorbeeld: “Geef acht,” of “Voorwaarts mars”. Er wordt dus een bevel (teken) gegeven in de hemelen aan een hemelse legermacht, die de Heere vergezelt als Hijzelf zal nederdalen van de hemel. De hele hemel komt in beweging als de Heere dat bevel (dat teken) geeft. Een hele legerstoet met Christus aan het hoofd gaat op weg naar een doel (Openbaring 11-16).

2. Een aartsengel.

1 Tess 4:16: “.....bij het roepen van een aartsengel.....”

Wie is deze aartsengel? Gods Woord spreekt maar over één aartsengel: Michaël (Judas 9). Deze aartsengel heeft een speciale opdracht. Hij staat voortdurend één volk op aarde nabij, namelijk het volk Israël.

Dan 12:1: “Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk (Israël) terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan; tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden”. Hier staat de aartsengel Michaël het volk Israël terzijde.

Als de engel Gabriël tegen Daniël spreekt, dan noemt hij Michaël: “Uw vorst” (Dan 10:21). En “Uw” vorst betekent dat het de vorst van Israël was. Het is ook Michaël, die de oorlog tegen de draak, de oude slang aanvoert (Openbaring 12:7-9).

Ook kunnen wij Dan 12:1-2 leggen naast 1 Tess 4:13-18, en ook naast 1 Cor 15:50-55. Dus als de aartsengel van 1 Tess 4 niemand minder is dan de aartsengel Michaël van Daniël 12, dan mogen we concluderen, dat de opstanding van Dan 12:2 exact de opstanding van 1 Tess 4:16 overlapt.

In 1 Tess 4:16 zien wij (als we 2 Tess 2:1-15 als terechtwijzing ernaast leggen), hoe de aartsengel Michaël, nadat hij het volk Israël 1260 dagen terzijde heeft gestaan tijdens de grote verdrukking, begint te roepen, als daar op het bevel (**het teken**) de hemelse legermacht zich in beweging zet, en Christus van de hemel begint neder te dalen.

Het roepen van de aartsengel is een roepen van **grote blijdschap**, dat de 42 maanden (3 ½ jaar of 1260 dagen) van grote verdrukking voor Israël voorbij zijn, waarin satan in grote grimmigheid jacht maakte op Daniëls volk, en oorlog voerde tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God zullen bewaren en het getuigenis van Jezus Christus zullen hebben (Openbaring 12:17). Dan komt Christus, die de wetteloze zal doden door de adem Zijnsmonds, en machteloos zal maken door Zijn verschijning, als Hij komt (2 Tess 2:8).

3. De Bazuin.

1 Tess 4:16: “.....en bij het geklank ener bazuin Gods.....”

Dezelfde bazuin vinden wij ook in 1 Cor 15:52, het heet daar: de laatste bazuin: “.....bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij (= gelovige levenden, die toen leefden) zullen veranderd worden.”

In Openbaring lezen wij het verslag van de voleinding der eeuw (ook in Math 24), [Een “eeuw” is geen 100 jaar, maar een lange periode, zo is satan al heel lang de overste van de eeuw]. En daar in Openbaring klinken in totaal zeven bazuinen. De zevende bazuin is de laatste:

Openbaring 11:15: “En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: **Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Heere en aan Zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwicheden**”(letterlijk: Tot in de eeuw der eeuwen). Dit gegeven laat ook duidelijk zien dat die “laatste bazuin” nooit kan wijzen op die z.g. opname, die volgens sommigen zeven jaar voor de komst des Heeren zal plaatsvinden.

Het gevolg van het klinken van de laatste bazuin (is ook die bazuin van 1 Tess 4:16) is, dat de hemel zegt: “Het Koningschap over de wereld is gekomen aan onze Heere en aan Zijn Gezalfde,” enz. De laatste bazuin kondigt de Komst van Christus **op aarde** aan.

Bovenstaande drie gebeurtenissen uit Tess 4:16, die gepaard gaan met het nederdalen van de Heiland uit de hemel naar de aarde, geven ons in vergelijking met de overige geïnspireerde getuigenissen in de Schrift omtrent de Komst des Heeren, nogmaals de bevestiging, dat het **tegemoet gaan** van de gelovigen in 1 Tess 4:13-18, een integraal onderdeel uitmaakt van **de wederkomst van Christus op aarde**, en dat deze Komst géén aparte of andere Komst des Heeren is.

De Thessalonicenzers moesten het profetisch Woord niet verachten (1 Tess 5:20). Dit geldt uiteraard ook voor ons:

- ⋄ Uit Daniël 12 konden zij weten (en wij ook), dat de aartsengel Michaël het gelovige Israël terzijde zou staan gedurende die grote verdrukking van 3 ½ jaar, en dat terstond ná die verdrukking de Heere Jezus Christus zou **wederkomen** op de wolken des hemels.
- ⋄ Zij (en ook wij) konden weten dat **tijdens** die wederkomst de opstanding plaats vindt van Dan 12:2, en van 1 Tess 4:16, én van 1 Cor 15:52. Al deze Bijbelgedeelten handelen over dezelfde opstanding.
- ⋄ Zij konden weten door het woord van de apostel Paulus, dat hun doden onvergankelijk zouden worden opgewekt en dat de levenden zouden worden veranderd in een punt des tijds én dat zij allen tezamen de Heere tegemoet zouden gaan in de lucht **bij die Komst van de Heere**, die een doel had, namelijk naar de aarde toe, om Zijn Koningschap op Zich te nemen.

De apostel Paulus had de Tessalonicenzen alles verteld en geopenbaard over die Komst (1 Tess 5:1-3). Over de tijden en gelegenheden was het niet meer nodig dat de Tessalonicenzen geschreven moesten worden. Zij waren uitgebreid door Paulus op de hoogte gebracht uit Mozes en de Profeten! De dag des Heeren zou hen niet als een dief overvallen (1 Tess 5:4-5).

Ook voor ons, beste lezer, geldt: **Laat niemand u misleiden**, alsof “de opname” zeer aanstaande was, want eerst moet de afval komen, en de mens der wetteloosheid moet zich daadwerkelijk openbaren. En dan pas, ná de grote verdrukking, bij de Komst (de Parousia) des Heeren zal deze geloofsgroep (en **niet** wij, gelovigen, die nu leven) de Heere tegemoet gaan in de lucht, en zo tezamen op de aarde komen.

Deze “Hoop van Israël” van 1 Tess 4 op de Komst des Heeren, en hun vereniging met Hem is uitgesteld door de definitieve weigering van Israël (Hand 28:28) om tot berouw en bekering te komen. Wanneer Israël zich als volk in de Handelingen periode had bekeerd, dán was het Koninkrijk toen aangebroken. Maar we weten dat dat niet is gebeurd. Was Gods plan mislukt? Volstrekt niet! Want er had zich in de Handelingen wel een gemeente van gelovigen gevormd, bestaande uit Joden en heidenen, de Bijbel noemt **dit de gemeente van eerstgeborenen**. Zij, en niet wij, zullen straks deel hebben aan die groep, die de Heere bij Zijn komst tegemoet gaat. Ze worden

ook de gemeente van eerstelingen genoemd, en zij worden door Gods Woord de bruid van Christus genoemd. Daar in de lucht zal dan bij de wederkomst van Christus de vereniging zijn van bruid en bruidegom.

De apostel Paulus mocht na de Handelingen een nieuw evangelie verkondigen, wat tot die tijd een volkomen verborgenheid was. Israël werd tijdelijk terzijde gezet in Handelingen 28:28. Dit had tot gevolg dat ook de belofte van Zijn Komst is uitgesteld.

De Hoop van Het Lichaam van Christus

Direct na Handelingen 28 begint de apostel Paulus een nieuwe boodschap bekend te maken, namelijk de verborgenheid (of het geheimenis) van De Gemeente van Het Lichaam van Christus. Deze nieuwe boodschap spreekt helemaal niet meer over een spoedige verwachting van Zijn Komst. Dit “spoedig verwachten” is volledig afwezig in de zeven brieven die Paulus na Handelingen 28 schreef.

Paulus, die eerst heel veel over de Komst, over de Parousia schreef, neemt dan het woord Parousia geen enkele keer meer in zijn mond. Hij zwijgt er in deze zeven latere brieven totaal over (Efeze, Colossenzen, Filippenzen, Filemon, 1 en 2 Timoteüs en Titus).

Daarentegen begint Paulus **vanaf die tijd** over een nieuwe, hogere Hoop te spreken, namelijk over “Epiphaneia”, dat is “de verschijning in heerlijkheid.” In deze “verschijning in heerlijkheid”, deze “Epiphaneia” van Christus, zal het Lichaam van Christus (het samengevoegde Lichaam) op een heerlijke wijze in delen.

Paulus spreekt in deze brieven over een **individuele opstanding van de gelovigen** direct na het sterven: De uitopstanding, die van tussen de doden uit is. Allen die hier deel aan hebben hebben ook deel aan de “verschijning in heerlijkheid” bij Zijn Komst, de “Epiphaneia”!

Het was in Gods raadsbesluit (het plan der eeuwen) opgenomen, dat Hij een groep gelovigen, die IN Christus zijn, reeds vóór de grondlegging der wereld **uitverkoren** had (Efeze 1:4). Dit was een verborgenheid. En deze verborgenheid was tot Handelingen 28 totaal onbekend gebleven, en met een goede reden. Want als de profeten en/of Paulus dit geheimenis bekend hadden gemaakt, dan zou Israël een goede reden (excuus) hebben gehad om zich niet te bekeren.

Want dan had het volk Israël (in de Handelingen periode) kunnen zeggen:

- ▲ “Wat heeft het voor zin om nú de Heere te volgen, en om nú deel te krijgen aan Zijn Verbond, als de Heere toch binnenkort Zijn plan een andere wending geeft en wij (Israël) naar de achtergrond verdwijnen?”

Daarom was de uitroeping van Het Lichaam van Christus tot het einde van Handelingen een geheimenis. Het geheimenis van Zijn wil (Efeze 1:9). Eeuwen en geslachten lang verborgen (Kol 1:26).

Sommige gelovigen, die in de Handelingen periode tot geloof gekomen waren, en ook na de Handelingen periode voortleefden, kregen deel aan Het Lichaam van Christus. Hierbij kunnen we bijvoorbeeld denken aan Paulus, aan Timoteüs en de Filippenzen, die navolgers van die hoge boodschap van Paulus werden. Anderen bleven tot de “Handelingen groep” behoren, denk daarbij aan de Twaalven, de twaalf discipelen, die als toekomstige taak onder meer over al de twaalf stammen Israëls zullen regeren, een taak die **niet** tot Het Lichaam behoort.

Na de Handelingen tijd waren er drie groepen gelovigen

1. De eerste groep gelovigen (geënt op de edele olijf, op Israël) stierf na een poosje uit, en wachten **in het graf** op hun “Hoop”. Deze groep had een collectieve “Hoop”. Zij verwachten een opstandingslichaam te ontvangen bij de “Parousia”, bij de Komst van de Heere in de lucht. (zie 1 Tess 4:16)
2. De andere groep gelovigen, behorende tot het Lichaam van Christus, bleef bestaan tot op de huidige dag. De gestorvenen van deze laatste groep gelovigen hebben hun “Hoop” reeds ontvangen. Voor deze groep geldt dat ze een heel persoonlijke, individuele “Hoop” hebben. Zij mogen weten dat elke gelovige, die behoort tot het Lichaam van Christus, die in de afgelopen 2000 jaar is gestorven, **individueel** direct na zijn of haar sterven het opstandingslichaam heeft ontvangen en naar de Heere is gegaan. Dit geldt voor de gelovigen die nu leven, en tot het Lichaam van Christus behoren. Toch heeft deze tweede groep gelovigen naast de “individuele Hoop” ook nog een “collectieve Hoop”, want eenmaal, wanneer Christus Zich bij Zijn Komst in al Zijn Heerlijkheid openbaart, zullen deze gelovigen collectief zichtbaar zijn in het complete Lichaam van Christus. Paulus schrijft hierover het volgende: “Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, Zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid”. Om zo met Hem te kunnen verschijnen, is het nodig dat wij reeds bij Hem zijn. Met Paulus mogen wij deze “Epiphaneia”, deze verschijning, liefhebben. Dit is de Hoop van allen die door God zijn uitverkoren tot het Lichaam van Christus. Hier mogen we ons naar uitstrekken.
3. En als derde groep moeten we nog noemen de gelovigen van deze tijd, die door de geweldige woorden van het Johannes evangelie tot geloof zijn gekomen, maar die om wat voor reden niet door zijn gegroeid, en daarom geen deel hebben gekregen aan de erfenis betreffende het Lichaam van Christus. Zij zijn wel behouden, want ze hebben het offer van Christus aanvaard, en het zijn wedergeboren mensen. En zij zullen met Christus aanliggen in de bruiloftszaal, wanneer de Heere wederkomt.

Over dit alles is nog veel te zeggen, maar het voert nu in dit verband te ver, om daar over uit te wijden.

Alle groepen gelovigen, zowel in de Handelingen periode, als daarna, hadden gemeen, dat ze allemaal geloofden in het verzoenend offer van de Heere Jezus Christus, en dat ze in Christus nieuw leven hadden ontvangen. Wanneer de "Handelingen groep" gelovigen vlak voor de Komst des Heeren wordt levend gemaakt, zullen zij de Heere tegemoet gaan in de lucht, en zullen zij daar niet alleen Christus ontmoeten, maar tevens een geweldige schare van gelovigen, die Hem omringt, die na hun sterven individueel in Christus positie zijn geplaatst. Die schare, die dan met Hem van de hemel afdaald, zijn de gelovigen van **na** Handelingen, die tot het Lichaam van Christus behoren, die individueel na hun sterven hun intrek bij de Heere hadden genomen. En dan vindt in de lucht de ontmoeting plaats van deze hemelse legerschare met de groep gelovigen uit de Handelingen periode, die gemeente van eerstgeborenen. Dan vindt er dus als het ware een ontmoeting plaats in de lucht tussen de volkomen Man (= Christus en de gemeente “Het Lichaam van Christus” enerzijds, en anderzijds de gemeente van eerstgeborenen uit de Handelingen periode. Dan vindt er eigenlijk een ontmoeting plaats tussen de Man en de Bruid. Allen tezamen vervolgen dan hun doel naar de aarde, waar Christus het Koningschap op Zich zal nemen, en waar de bruiloft van het Lam gevierd zal worden, 1000 jaren. En dan zal de bruiloftszaal gevuld worden met allen die geloven.

Na Handelingen spreekt Paulus over een **mede** opgewekt worden met Christus, en een **mede** gezet worden met Christus in de hemelse gewesten. Ook hier spreekt Paulus over een zalige Hoop, maar dan een Hoop, die de “Hoop van Israël” op een de Heere tegemoet gaan in de lucht, verre weg overtreft. Kennen wij deze, onze Hoop?

Wat kunnen we nog meer verwachten?

Het ligt in de lijn der verwachtingen (die we uit de bijbel kunnen halen), dat in de nabije toekomst een periode zal aanbreken, waarin de Heere weer duidelijk de draad gaat opnemen met Israël, in die zin, dat er een herhaling (van het karakter) van de Handelingen tijd gaat aanbreken. Een tijd, waarin de Heere opnieuw Zijn volk zal bepalen bij Zijn (nieuwe) verbond.

Gedurende die komende periode ligt het in de lijn van de Bijbelse verwachting dat Babel een steeds belangrijker rol zal gaan spelen in de (her)vorming van het oude Romeinse Rijk, waar ook een groot gedeelte van Europa toe behoorde. En in de toekomst zal dat Rijk weer opnieuw gestalte krijgen. Dit betekent, dat er, net als in de Handelingen tijd, ook in Israël met één munt betaald zal worden, en dat Israël door dit toekomstige Rijk overheerst zal worden. Destijds was het Romeinse Rijk (dat in chronologische zin de vierde openbaring was van het oude Rijk van Babel) immers ook de machthebber in Israël.

Het ligt voor de hand dat er (evenals gedurende de Handelingen tijd) een tempel in Jeruzalem zal staan, waar het dagelijks offer weer gebracht zal worden.

De hierboven geschetste periode zal uitlopen in wat bekend staat als “de laatste jaarweek van Daniël”, een zevenjarige periode, waarin de eerste helft van die zeven jaar in het teken zal staan van een “schijnvrede” met de antichrist, maar waarin de antichrist zich op de helft van die zeven jaar zal openbaren wie hij werkelijk is, en dan zal de strijd tussen het beest en de Heere meer en meer in de openbaarheid komen, en dan zal er voor Israël een verdrukking zijn, zoals er nog nooit is geweest. Het “beest” brengt het gelovig overblijfsel, vooral in Jeruzalem en in Israël, in grote benauwdheid, in grote verdrukking. Maar uiteindelijk zal de Heere Zich in Zijn glorieuze heerlijkheid (samen met de Zijnen) openbaren, en de overwinning opeisen.

Zo komt er een einde aan de tegenwoordige boze eeuw, waarin Babel het instrument is, waarvan de satan zich bedient. En dan breekt de toekomstige eeuw aan, waarin Jeruzalem de stad van de grote Koning zal zijn, en waar onze Heiland, Jezus, de Christus, Koning zal zijn.

Tot slot een overzicht van de verschillen van het evangelie, wat Paulus voor Handelingen 28:28 en na Handelingen 28 verkondigde, om u ook in het verband van deze Bijbelstudie een beter beeld te geven op de Hoop van het Lichaam van Christus. (Zie de volgende pagina)

Beste lezer, broeder of zuster, ik realiseer mij dat ik in deze bijbel-studie wel eens in herhaling ben gevallen, maar vanwege de duidelijkheid meende ik het te mogen doen. Mocht u op- of aanmerkingen of vragen over deze Bijbelstudie hebben, dan hoor ik dat graag van u. Mijn e-mail adres staat hieronder vermeld.

Bert Boersma, augustus 2006 boersmaklm@hetnet.nl

Het keerpunt in de evangelie-verkondiging bij Handelingen 28 vers 27 en 28.

Belangrijk om te weten is, welke Bijbelboeken vóór, en welke ná dat keerpunt van Hand 28 zijn geschreven. (het cijfer achter het Bijbelboek geeft het jaar aan waarin het geschreven is)

“Het zij u dan bekend, dat dit heil Gods aan de heidenen gezonden is; die zullen dan ook horen!”

<u>Voor Handelingen 28 zijn geschreven:</u>	<u>Na Handelingen 28 zijn geschreven:</u>
De evangeliën: Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes.	Efeziërs 62 na Chr.
Handelingen 29 – 62 na Chr.	Kolossenzen 62 na Chr.
Jacobus 45 na Chr.	Filemon 62 na Chr.
Judas 46 na Chr.	Filippenzen 62 na Chr.
1 Thess 53 na Chr.	1 Timotheüs 67 na Chr.
2 Thess 53 na Chr.	Titus 67 na Chr.
Hebreeën 53 na Chr.	2 Timotheüs 68 na Chr.
1 Johannes 56 na Chr.	En tot slot nog de Openbaringen.
2 Johannes 56 na Chr.	
3 Johannes 56 na Chr.	
1 Korinthe 57 na Chr.	
2 Korinthe 57 na Chr.	
Galaten 57 na Chr.	
Romeinen 58 na Chr.	
1 Petrus 60 na Chr.	
2 Petrus 60 na Chr.	

In Hand.28 wijzen de hoogste vertegenwoordigers van Israël, het Koninkrijk van God af. Vervolgens richt Paulus zich tot de heidenen.

Voor Handelingen 28	Na Handelingen 28
<u>Voor Handelingen 28</u> wordt gesproken over het Koninkrijk Gods, wat bekend was vanaf de grondlegging der wereld . Matt. 25:34.	<u>Na Handelingen 28</u> is de gemeente (het Lichaam van Christus) al uitverkoren van vóór de grondlegging der wereld , een wezenlijk verschil. Ef 1:4.
<u>Voor Handelingen 28</u> had de Here Jezus nog vele dingen te zeggen, maar dat deed Hij toen nog niet, want ze konden het nog niet dragen. Joh. 16:12.	<u>Na Handelingen 28</u> , wat er in vorige eeuwen nog niet bekend was gemaakt, wordt in Ef. 3:5 wel bekend gemaakt, nl. de verborgenheid van het ene samen-Lichaam (lett.) van Christus, waarvan Hij het Hoofd is. Deze verborgenheid, die verborgen was geweest van alle eeuwen en van alle geslachten , maar nu , op het moment toen Paulus dat schreef vanuit de gevangenis in Rome, werd het geopenbaard aan de heiligen. Kol. 1:26.
<u>Voor Handelingen 28</u> , vele genezingen in de Evangeliën, later ook in de Handelingen. Zelfs in Hand.28:8,9 nog de laatste beschreven genezing.	<u>Na Handelingen 28</u> zijn er geen genezingen meer beschreven. Paulus moest zelfs de zieke Trofimius in Milete achterlaten. 2 Tim. 4:20, terwijl in Handelingen 19:12 de zweetdoeken van Paulus tot genezing waren voor de zieken.
<u>Voor Handelingen 28</u> ziet Stefanus de Here Jezus STAANDE ter rechterhand Gods. Hand. 7:55. Dat wil zeggen; Hij rustte niet, Hij stond klaar om te komen, om het Koninkrijk waar de Heer Zelf vele malen over gesproken had, te aanvaarden. Maar Israël wees het af, ze erkenden Hem niet als de beloofde Messias, als hun Priester-Koning. Hand. 28:25	<u>Na Handelingen 28</u> schrijft Paulus, dat Christus (hier niet de naam Jezus zoals in Hand. 7:55) is ZITTENDE aan de rechterhand Gods. Dat is een omschrijving van rust. Dan te bedenken dat wij daar met Hem een plaats hebben, ook in een situatie van rust, innerlijke, geestelijke rust. Wat een genade!! Ef. 2:6
<u>Voor Handelingen 28</u> is de boodschap van het evangelie nog erg gericht op het komende	Na Handelingen 28 is de boodschap van het aanstaande Koninkrijk totaal afwezig, omdat

<p>aardse Koninkrijk, met Jeruzalem als het centrum, waaruit de Here Jezus Christus zal regeren. Het ging toen in de eerste plaats nog om de Jood en daarna ook de Griek. Rom. 1:16+ Hand. 13:46, (ook heidenen).</p>	<p>het Koninkrijk voor Israël was uitgesteld. Israël is “Lo-Ammi”, dat is: “Niet mijn volk”</p>
<p>Voor Handelingen 28 schreef Paulus aan Galatië, waar nog al wat joden hun heil uit het houden van de wet verwachtten, (Gal. 3:7,8 en 14), dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn en in Abraham zullen alle volken gezegend worden.</p>	
<p>Voor Handelingen 28 geldt: Wat is die zegen(belofte) ? Lees Gen. 15:18 dat is het grote land Israël. Ook verwachtte Abraham de hemelse stad Jeruzalem. Hebr. 11:10 + Opb. 21:10-14. Een stad met een muur en 12 poorten met de namen van de 12 geslachten van Israël. De fundamenten van die stad, 12 in aantal, hadden de namen van de 12 apostelen, ook allen joden. Gelovigen uit de heidenen uit de periode van vóór Handelingen 28 zullen dus ook met Abraham die stad erven.</p>	
<p>Voor Handelingen 28: In Rom. 4:13 wordt Abraham erfgenaam der wereld genoemd. (lett. Kosmos, d.w.z.; al het geschapene, de aarde en de 2 hemelen, niet de 3e hemel waar God woont. want dát is de plaats van het Lichaam van Christus, de Gemeente) (Kol. 3:1)</p>	<p>Na Handelingen 28 zijn de gelovigen gezet in de hemel waar Christus is. Ef. 2:6. Zij hebben dus een hemelse bestemming en geen aardse. De Gemeente van nu is Het Lichaam van Christus, en waar Hij is als het Hoofd van Het Lichaam, daar is ook de Gemeente van nú. Ef 1:22.</p>
<p>Voor Handelingen 28 waren er nog verschillen tussen de gelovige Joden en de gelovige heidenen, (lees Hand. 15 de verzen 19,20,24,28 en 29). De Joodse gelovigen bleven nog bij hun onderhouden van de wet en lieten hun besnijden. Dit verwachten die Joden ook van hun broeders heiden-gelovigen. Dit meningsverschil liep zó hoog op, dat Paulus er zelfs een reis voor naar Jeruzalem maakte, om dit probleem met de andere apostelen te bespreken. Daar werd besloten dat men de gelovigen uit de heidenen niet lastig moest vallen met de wet, en ook niet met de besnijdenis. Maar ondanks dit genomen besluit door de apostelen in Jeruzalem, bleef de</p>	<p>Na Handelingen 28 is ook die “scheiding” weggebroken. Ef. 2:14. Beide, heiden en jood kunnen dan tot één Lichaam worden gevormd, met Christus als Het Hoofd.</p>

<p>“scheiding” in de gemeenten bestaan.</p>	
<p><u>Voor Handelingen 28</u> kon de zegen voor de volkeren uitsluitend lopen via Israël. Deze zegen voor de volkeren was reeds aan Abraham beloofd.</p>	<p><u>Na Handelingen 28</u> tot op heden ten dage komt de zegen uitsluitend rechtstreeks naar een ieder, die gelooft in Christus als zijn persoonlijke Verlosser en Heiland.</p> <p>Deze periode van na Handelingen 28 is de eerste en enige periode in de heilsgeschiedenis waarin het heil rechtstreeks direct naar de heidenen komt.</p> <p>In deze periode na Handelingen wordt tevens de Gemeente “het Lichaam van Christus gevormd door uitverkoren Gods. Dit was een verborgenheid van vóór de grondlegging der aarde.</p>
<p><u>Voor handelingen 28</u> was de positie van Israël nog steeds aan de spits der volkeren. En deze positie zou zichtbaar zijn geworden als het volk de Heere had aangenomen.</p>	<p><u>Na Handelingen 28</u> Was de positie van Het Lichaam van Christus de hoogste, namelijk gezet in de hemel, daar waar Christus is. Israël was toen verstrooid tussen de volkeren.</p>
<p><u>Voor Handelingen 28</u>, toen Israël nog leefde in de verwachting van het Koninkrijk, zou het aan de spits der volkeren staan, en alle andere volkeren zoude een lagere positie innemen. Dat is toen niet gebeurd, maar zal in de toekomst zijn eind-vervulling krijgen.</p>	<p><u>Na Handelingen 28</u> Trad er een speciale zegening in werking, die tot die tijd was verborgen in God zelf. Gelovigen hebben nu een positie boven alle overheid en macht, namelijk in Christus Jezus, en zullen zijn, daar, waar Christus is!</p>
<p><u>Voor Handelingen 28</u> waren de gelovigen uit de heidenen nog geënt op Israël.(Rom 11:17) Je kon in die tijd ook nog afgehouden worden. (Rom. 11:22) Toen was het nog volharden tot het einde, nl. totdat Christus komen zou op aarde.</p>	<p><u>Na Handelingen 28</u> geldt: Voor eeuwig behouden. Voor de gelovige van nu geldt: Onze zonden zijn vergeven, wij hebben de verlossing, wij zijn verzegeld met de Heilige Geest, wij zijn opgewekt uit het dode bestaan zonder God, en wij zijn gezet in de hemel IN Christus. Lees Efeze hoofdstuk 1 en 2. Maar ook nu geldt geldt voor de leden van het Lichaam van Christus een volharden op de loopbaan in navolging van de apostel Paulus.</p>
<p><u>Voor Handelingen 28</u> verwachtten de gelovigen dat elk moment Christus zou terug keren op aarde. Jac. 5:8: Want de toekomst des Heren is nabij. (NBG) Het zelfde schrijft ook Petrus in 1 Petr. 4:7. Het woordje “komst” of “toekomst” is in het Grieks; “parousia”, dat wordt op verschillende plaatsen vertaald met; <u>aanwezigheid of tegenwoordigheid</u>, bv. In Filp. 1:26 en Filp. 2:12.</p>	<p><u>Na Handelingen 28</u> gaan zij die sterven, en die tot het Lichaam van Christus behoren, naar de plaats waar Christus is. Paulus zegt: “En dat is verreweg het beste.” (Fil. 1:23).</p>

<p><u>Voor Handelingen 28:</u> De Jacobus brief is ook geschreven aan de 12 stammen in de verstrooiing, duidelijk voor Joden bestemd. Het was ook de eerste brief die in die tijd rondging onder de Israëlieten. Zij zagen dus echt uit naar de spoedige komst van de Heer op aarde, dat Hij zijn voeten zou zetten op de Olijfberg, maar door de afwijzing (Hand 28:28) door de vertegenwoordigers van het volk Israël, werd de komst van de Heer uitgesteld. (nu al reeds ca 2000 jaar)</p>	<p><u>Na Handelingen 28,</u> in de latere brieven van Paulus dus, is er niet meer sprake van ; “parousia”, maar van; “epiphaineio” dat betekent; “verschijnen”. In Kol. 3:4 staat: Wanneer Christus verschijnt, zult ook gij, het Lichaam van Christus, met Hem verschijnen in heerlijkheid. Niet Hem tegemoet gaan, maar met Hem van boven af verschijnen, zichtbaar worden.</p>
<p><u>Voor Handelingen 28</u> was er nog niets bekend over het lichaam van Christus, dat was verborgen, zelfs onnaspeurlijk (Ef. 3:5,6,8 en Kol. 1:26) Wat wel bekend was, dat de heidenen mede-erfgenamen zouden worden (namelijk erfgenamen van de belofte reeds aan Abraham gedaan). In Jes. 49:6 staat: Ik, God, heb Israël gegeven tot een licht der natiën. Zie ook Jes. 66:19. De heidenen zullen met Israël het Loofhuttenfeest vieren.(Zach. 14:16) en zij zullen Koning Jezus aanbidden in Jeruzalem.</p>	<p><u>Na Handelingen 28</u> zijn de gelovigen uit de heidenen niet meer geënt op Israël, maar óf door het geloof behouden, en dan zijn ze in Christus' hand. Of ze zijn (= Lichaam van Christus) mede erfgenamen van het Lichaam van Christus. (Ef. 3:6) Ook hier is sprake van mede-erfgenamen, maar deze erfenis van ná Handelingen 28 stijgt ver uit boven de erfenis van vóór Hand. 28:28.</p>
<p><u>Voor Handelingen 28:</u> volharden tot het einde, die zal zalig worden en het Koninkrijk Gods ingaan.(Matt. 24:13) Wie almaar blijft zondigen in die tijd, die erft het Koninkrijk Gods niet, die komt er niet in. (Gal. 5:21) lees ook Rom. 2:3.</p>	<p><u>Na Handelingen 28,</u> wie dan als gelovige blijft zondigen, heeft geen erfenis (loon) in het Koninkrijk Gods.(Ef. 5:5) Diegene komt wel in het Koninkrijk maar ontvangt geen erfenis. Alle gelovige van nu zijn verzegeld met de Heilige Geest, dat is het onderpand der erfenis die de gelovige ontvangen heeft.(Ef. 1:14). Maar daarnaast kiest God uit gelovigen een “Lichaam”, en zijn ontvangen als geadopteerde zoon wel een erfenis.</p>
<p><u>Voor Handelingen 28</u> verwacht Paulus dat hij de Heere tegemoet gaat in de lucht: “.....wij (incl. Paulus zelf) die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen (nl. hen, die uit het graf zijn opgestaan) de Heere tegemoet gaan in de lucht. (1 Thess. 4:17).....en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij (ook Paulus) zullen veranderd worden. (1 Kor. 15:52), bij het klinken van de laatste bazuin.</p>	<p><u>Na Handelingen 28,</u> verwacht Paulus dat hij spoedig zal sterven :”.....De tijd mijner ontbinding is aanstaande. Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb het geloof behouden.” (2 Tim.4:6,7) Paulus verwachtte “de opname” toen niet meer mee te maken. Hij wist toen dat hij na zijn sterven bij Christus zou zijn, door de uitopstanding van tussen de doden uit.</p>
<p><u>Voor Handelingen 28,</u> staat dat de gelovigen zullen worden opgewekt, daar moet het dus nog gebeuren. Lees 2 Kor. 4:14.en 1 Kor. 6:14.</p>	<p><u>Na Handelingen 28,</u> in Efeze 2:6 en Kol. 2:12 wordt vermeld, dat God ons al opgewekt heeft, samen met Christus, dan is het dus al gebeurd.</p>

Of zal levend gemaakt. Rom. 8:11.	Of: Dan zijn we al levend gemaakt. Kol. 2:13.
<u>Voor Handelingen 28</u> heeft het verbonden zijn met Israël te maken met het land (Jes. 14:1) en met de tempeldienst.(Zach. 14:17)	<u>Na Handelingen 28</u> , 2 jaar daarna, werd de tempel verwoest en de joden weggevoerd. Er kwam een onderbreking in de relatie met God en Israël, tot op heden.

Vele christenen willen in onze tijd, de Handelingen tijd voor de gemeente weer invoeren met genezingen en wonderen. Deze zichtbare tekenen hebben te maken met het zichtbare volk Israël en niet met de onzichtbare gemeente, het Lichaam van Christus, want die Gemeente is verborgen in God (Kol 3:1).

De toekomst (= Parousia) des Heren wil daarom zeggen; de aanwezigheid van de Heer op aarde en dat betekent niet het moment van wederkomen van de Heer op aarde alleen, het is een langere periode van aanwezigheid op aarde.

“Zij die opstaan uit het graf” is een andere groep gelovigen dan de gemeente, het Lichaam van Christus. Na Hand. 28: Bij de wederkomst van de Heer naar de aarde, zullen gelovigen Hem tegemoet gaan. Waar naar toe? De Heer is dan onderweg naar de aarde en die groep gelovigen gaan Hem dan tegemoet met als bestemming de aarde. Dat zijn de overleden gelovigen uit het oude testament en die uit de Handelingen tijd. Die staan op uit het graf en samen met de dan (in de eindtijd) nog gelovigen die op aarde leven gaan zij de Here als Zijn bruid tegemoet in de lucht. (1 Thess. 4:15-17)

Bedenk de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn, want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Kol. 3:2,3.

Bert Boersma, Augustus 2012, boersmaklm@hetnet.nl